

VRNs (12.09.2010) - Hà Nội - Vào ngày 10/9/2010, phóng viên Tin Chúa Cứu Thế Việt Nam (VRNs) đã có cuộc nói chuyện với Luật sư Lê Thị Công Nhân

vị sở kiến Giáo sư Phạm Minh Hoàng sau 24 ngày bắt giam chính thức có có lệnh tạm giam 4 tháng để điều tra với tội “âm mưu lật đổ chính quyền”, theo điều 79 bộ luật hình sự. Nguyên là một Luật sư và là người đã từng bị an ninh Việt Nam bắt, bị tòa án kết tội và bị nhốt tù 3 năm với tội danh theo điều 79 “âm mưu lật đổ chính quyền”. Luật sư Lê Thị Công Nhân nói gì với vị sở kiến an ninh bắt và ra lệnh tạm giam để điều tra Giáo sư Hoàng? Chúng ta hãy cùng theo dõi cuộc nói chuyện giữa phóng viên Paulus Lê Sơn của VRNs với Luật sư Lê Thị Công Nhân.

Pv: Xin chào chị, chúng tôi rất vui hôm nay có được cuộc nói chuyện với chị về chị để Giáo sư Phạm Minh Hoàng bị an ninh Việt Nam bắt và ra lệnh tạm giam 4 tháng để điều tra ông với tội “âm mưu lật đổ chính quyền”, theo điều luật 79.

Thưa chị, trong thời gian vừa qua chị có theo dõi các thông tin liên quan đến Giáo sư Phạm Minh Hoàng, là giảng viên trường Đại học Bách Khoa TP HCM bị an ninh bắt và tạm giam, theo như công an nói là tạm giam để điều tra với tội “hoạt động nhằm lật đổ chính quyền”, để luận xã hội để biết chị từng là một người đã phải trải qua những sự việc từng gặp gỡ Giáo sư Hoàng hiện nay. Chị có thể cho biết với những sự việc từng gặp gỡ giữa chị và các nhà đấu tranh dân chủ khác mà chị thấy đây là giáo sư Hoàng? Chị có ý kiến, suy nghĩ và chị có cái nhìn như thế nào trong vấn đề này?.

Luật sư Lê Thị Công Nhân (LsLTCN): Với những gì mà cá nhân tôi đã trải qua và những gì tôi biết về các trường hợp khác thì tôi thấy rõ một điều là nhà cầm quyền công sở Việt Nam hành xử hết sức là tùy tiện và không có một nguyên tắc chung hoặc những quy định chung mà hành xử trong những vụ án chính trị. Cho nên, chúng ta thấy rằng cách thức mà nhà cầm quyền đàn áp các nhà dân chủ thì rõ ràng là đa dạng, mỗi người sẽ bị một kiểu khác nhau. Nhưng mà mình

không hiểu được cách hành xử của cộng sự tùy tiện thì mình sẽ nghĩ hay là nhúng nhọ này (nhà dân chủ) như thế nào đó.

Quay lại với đề của Giáo sư Phạm Minh Hoàng, tôi nghĩ về mặt pháp lý trong việc bắt giữ, tạm giam giáo sư mà không có quy định như khi tôi được tạm giam cho chính đáng là bất can và cho gia đình thì đó là sự vi phạm pháp luật tôi tạm gọi là pháp luật Việt Nam hiện hành. Nhưng mà thật sự trong nhúng nhọ án chính trị thì chúng ta cũng không nên nói đến nhúng nhọ qui định của pháp luật nhà nước. Bởi vì bất kỳ máy an ninh nào là nhúng nhọ công an làm với các vụ án chính trị thì họ cũng không hành xử theo bất kỳ qui định nào của nhà nước hết.

Chúng ta biết là sau khi giáo sư Phạm Minh Hoàng bị bắt tạm thời gian (sau 24 ngày bị bắt) thì mới có quy định đình khiếm t nhưng có nói là theo cái điều như vậy.

Quay lại câu chuyện của tôi, trước khi tôi bị bắt giam và đi tù luôn đó thì tôi bị bắt (tôi phải phân biệt bắt giam và bắt b) rồi là nhúng nhọ trong một thời gian hàng năm. Tức là tôi khi Đứng Thăng Tiến công khai hoạt động ngày 08/9/2006, đến khi tôi bị bắt là tháng 3 năm 2007. Trong quá trình họ (công an) bắt b và thẩm vấn tôi, họ liên tục vu cho tôi, qui kết cho tôi, dìm tôi với các tội danh mà tôi không thể nào hình dung được.

Tôi đã bỏ dìm các tội như điều 79 là hoạt động nhóm lật đổ chính quyền, tôi bỏ dìm một tội nữa là “gián điệp”, tôi bỏ dìm với tội “khủng bố” theo điều 84, còn điều 88 thì dìm đi dìm lại nhúng nhọ. Tức là, nhúng nhọ hoạt động của tôi thì với chế độ như vậy thôi, nhưng mà cái cách nhà cầm quyền nhìn nhận, thả và với quý vị đó cũng chỉ là một vài cá nhân làm cái vụ án trước tiếp hay một ông nào đó lãnh đạo cấp cao trong bộ chính trị thích thú một điều khoản nào đấy để nghĩ ra chế cũng chế có một hành xử chuyên nghiệp nào hết. Một lúc họ nói một kiểu, ngay trong các cuộc thẩm vấn mà nhúng nhọ khi tôi còn cảm thấy to vì họ bắt tôi làm gián điệp, tôi chỉ hiểu là tôi làm gián điệp cho ai. Họ nói nhúng nhọ điều khoản rồi là kinh khủng, thậm chí có lần còn dìm tôi là có dìm hiểu vi phạm điều 258 BLHS, tức là tội phạm động các quyền tự do dân chủ. Tội này mà một lần nhúng nhọ đến với các Luật sư tham gia đấu tranh dân chủ thì cảm thấy thật là lạ bực, bởi vì ai cũng thấy là Việt Nam làm gì có tội do dân chủ mà lại dìm.

Cho nên tôi muốn nói việc nhà cầm quyền quy kết giáo sư Phạm Minh Hoàng vi phạm vào điều 79 thì cũng không có gì là chế chế ngay cả qui định của cái dìm hiểu tội phạm trong tội danh đó trong bộ luật hình sự hiện hành. Bởi vì rồi có thể sau này họ sẽ đổi sang một tội danh khác mà nhúng nhọ có gì nguyên thì nó cũng không đúng ngay từ đầu, cái điều này thì đã xảy ra rồi nhúng nhọ.

Những thế hệ có mặt trên đời như chúng ta thấy từ lâu mà những người đi trước tranh đấu cho dân chủ để cho là có thể theo cái đi của 88 như tôi thấy họ là đi theo cách phá nhà nước và đi của 79 là họ tranh đấu để những mặt đời chính quyền thì hai cái này về là bản quy kết là có nhiều người vì phạm nhiều tội.

Thực ra là không thể nào có được hai cái này như vậy được từ cái bất ổn thiên tài của công nhân họ nghĩ ra. Khi muốn thay thế mặt chính quyền này bằng mặt chính quyền khác tốt hơn, cách thức chính quyền cũng chỉ là mặt khái niệm, rồi là những anh A, anh B, v.v...những người có thể lên làm thôi. Như vậy, chúng ta thấy đi của đó rồi là bình thường trong mặt xã hội dân chủ, thậm chí đó rồi đến gần, gần như là mặt đi của tự nhiên khi con người hình thành mặt quan hệ xã hội với nhau. Nhưng mà ở Việt Nam thì không bao giờ được phép như vậy.

Khi có tiếng nói phản kháng, không đồng tình, không chấp nhận được chế độ hiện tại thì người ta (để công nhân) gọi đó là cách mạng, tuyên truyền cách phá nhà nước hoặc là họ tranh đấu để những thay đổi nhà nước đó. Đó là với tên gọi tài vật bất kỳ cái gì mà khác với chúng thì đi vào coi là tội phạm chứ chưa nói là cách mạng.

Tôi cũng không hiểu nhiều lắm về những hoạt động sâu xa của anh Phạm Minh Hoàng, tôi được biết anh Phạm Minh Hoàng ngoài những bài viết để nói lên cái tâm tư nguyện vọng của mình về việc dân chủ hóa Việt Nam thì ngay cả khi anh tự tham gia vào mặt đấu tranh phái, mà nhất là đấu tranh phái đó có mặt đấu tranh để đi tranh rõ ràng đi theo phương thức ôn hòa bất bạo động và mục tiêu là để cho Việt Nam có được nền dân chủ.

Vâng, tôi nhận ra là dân chủ cũng chỉ là mặt khái niệm thôi. Thực là bị hiểu nhầm cách của nó là đa nguyên và đa đảng. Như chúng ta thấy là có những tin đồn, thậm chí là của phe dân chủ cũng như phe để tài nói rằng anh tự tham gia để ng Việt Tân. Tôi nghĩ anh tự có tham gia để ng Việt Tân thì cũng tốt thôi không có vấn đề gì mà phải thành kiến, đánh lên án.

Nhưng mà chúng ta thấy để công nhân mà quá số để ng Việt Tân đến mức để như vậy thì có lẽ là chúng ta nên nhìn nhận vai trò của để ng Việt Tân, họ đã thực sự mạnh mẽ và đã làm được những công việc mà ăn sâu, cắm sâu vào trong đời sống xã hội có những kết quả nhất định và làm cho để ng Công Sơn phải run sợ.

Trong những vấn đề chính trị như thế này mà như tôi vừa nói, cái việc đi nói thì họ cũng không tha thiết gì, chính quyền công nhân cũng không tha thiết gì, họ làm rồi là tùy tiện. Nhưng mặt mặt thì họ cũng hiểu được cái sự quan tâm của quốc tế đi với các vấn đề chính trị, họ cũng có những chuẩn bị để trả lời ra, trả ra là có cái cách làm việc chuyên nghiệp mặt chút hoặc là có cái căn cứ nào đó mặt chút.

Tác Giả: Paulus Lê Sơn, VRNs

Thứ Hai, 13 Tháng 9 Năm 2010 07:36

Trong những vụ án chính trị như vậy thì họ cũng phải có một cái sự cân nhắc. Việc bắt giữ một người và vị trí, nhân thân như vậy sẽ gây nên một sự trở ngại, nhưng mà họ vẫn làm. Không phải là họ có một căn cứ chính đáng nào đâu, tất cả những điều họ nói chỉ là những lý sự cùn, trong sự ngang ngạnh, nên từng trở nên thối nát kiêu căng của họ thôi. Nhưng họ vẫn làm, có lẽ có một điều..., tôi tin hay có lẽ là tôi nghĩ họ quý và những tôi nghĩ rằng họ đã có những nỗi sợ, họ chấp nhận cái sự trả giá lên án của quốc tế cũng như là quốc nội và cái hành động bắt người và vu cáo cho người ta như vậy.

Pv: Xin cảm ơn những chia sẻ, nhận định của chị

Thức hiên ngày 10/9/2010